

Firma EuroCAR je jedním z největších sponzorů hokejové Komety Brno

Chtěl jsem hrát na ledě

Jedním z největších sponzorů hokejové Komety Brno je firma EuroCAR, zabývající se prodejem ojetých automobilů. Majitelem je ještě ne třicetiletý Jiří Pecina. Firma pod jeho vedením vzkvétá. Roste počet nabízených vozů, roste počet zaměstnanců. Protože se firmě daří, zbývají nemalé prostředky pro hokejisty z města pod Špilberkem.

Co vám říká pojem selfmade-man?

„Člověk, jenž se dokázal ve svém oboru sám vypracovat.“

Myslíte si, že vám to slovo sluší?

„Rekl bych, že jsem ten typ. Vyučil jsem se na všem prakticky sám.“

Cím jste chtěl být jako malý chlapec?

„Od mala jsem toužil být automechanikem. Říkal jsem to na potkání kamarádům i ve škole. Byl jsem do aut blázen. Táta mě poprvé posadil za volant na parkovišti v osmi letech.“

Vyučil jste se automechanikem?

„Absolvoval jsem střední průmyslovou školu automobilní. Získal jsem zde maturitu i výuční list.“

Živil jste se po absolvování školy jako automechanik?

„Ne. Nikdy.“

Kdy jste začal prodávat ojeté vozy?

„Ve druhém ročníku střední školy. Spolupracoval jsem s člověkem, který měl pro prodej automobilů vystavený živnostenský list. Koupil jsem si inzertní noviny a vytypoval některé zájemce o starší vozy. Pak jsem prostě dlouhé minuty v telefonní budce, neboť mobily ještě nebyly, a volal a volal. Nabízel jsem zájemcům vozy za velmi dobrých podmínek. Tehdy ještě dávali lidé peníze na vůz předem, my jsme pro něj cestovali do zahraničí a přivezli do republiky. Okružoval jsem vůz hodně lacině, marží jsem měl dost malou. Byly to krušné roky, ale tím jsem si udělal jméno.“

Kdy vznikla firma EuroCAR?

„Když mi bylo osmnáct let. Používali jsme jméno jako naši obchodní značku, ale vozy prodávali prostřednictvím jiné

firmy některým autobazarům v Brně. Spolupracovali jsme s největšími autobazary ve městě.“

Co rozhodlo o tom, že jste začali prodávat vozy sami veřejnosti a nikoliv autobazarům?

„Rozrostli jsme se. Měli jsme svůj vlastní kamión, čtyři odtahové vozy, ale měl jsem hlavně jistou ideu. Chtěl jsem poskytovat služby jako u nových vozů. Otevřeli jsme pobočku v místě, kde dnes stojí Vaňkovka, v roce 2002. Nabízel jsem v ní k okamžitému nákupu dvacet vozů. Do půlroku jsme koupili okolní autobazary, a rozrůstali jsme se do stále větších objemů.“

Říkáte, že jste začínali s dvaceti vozy. Ve srovnání s dnešními 700 je to úsměvné. Jste nyní největší autobazar v Brně?

„Byli jsme, ale po otevření naší nové prodejny na Opuštěné navýšil svůj počet AAA auto bazar. Každopádně máme v Brně nejrozsáhlejší prostory

a jsme největší český prodejce ojetých vozů.“

Co nabízáte svým klientům?

„Seriózní jednání. Každý kupec je seznámen se stavem vozu. Snažíme se zmapovat i drobné havárie, třeba odřené dveře na parkovišti u supermarketu. Vůz důkladně prohlédneme a kupci předložíme protokol o stavu vozu. Noví majitelé pak po absolvování doporučeného servisu mají na vůz roční záruku. Při případné opravě závady dostávají klienti pro svoji potřebu zdarma náhradní vůz. Máme také vlastní odtahovou službu. V době záruky je pro klienty zdarma.“

Nedávno se jednomu našemu klientovi rozsykala na cestě do zahraničí převodovka. Okamžitě jsme vypravili do Chorvatska náš odtahový vůz. Přivezli jsme mu náhradní automobil, který mohl používat do doby, než jsme mu vůz zdarma opravili. Takové služby neposkytují mnohé ani prodejci nových aut.“

Část vydělaných prostředků dáváte k dispozici hokejistům Komety Brno. Co vás vedlo k této spolupráci?

„Jako malý kluk jsem dva roky hrál hokej na Základní škole Labská ve Starém Liskovci, kde byl fideitem prezident HC Ytong Lubomír Srnád. Už jsem se viděl jako velký hokejista. Jenže pak se naši rozvedli a maminka mi řekla, že hokej je drahý. Pokud chci sportovat, ať si vyberu mezi plaváním a stolním tenisem. Tak jsem plaval, ale moc mě mrzelo, že už nehraji lední hokej. Tak se k tomuto sportu vracím alespoň prostřednictvím sponzoringu.“

V Kometě nyní panuje spor mezi vlastníky. Co na něj říkáte?

„Myslím si, že tahle situace není dobrá pro brněnský hokej. Divím se však, že přišla v této době. Vždyť konečně po letech začal klub v tabulce stoupat výš. Navíc si myslím, že vedení s pány Záborským a Zündorfem nebere práci v klubu jako prostředek jak se dostat k dotacím od města, ale vede je snaha vybudovat v Brně opět slavný klub. Proto s nimi spolupracuji, proto dost podstatnou částí volných prostředků podporuji nejslavnější brněnský klub. Vždyť už máme brzy navázat na slavnou historii mužstva s jedenácti mistrovskými tituly.“

Pohlížíte na budoucnost hokeje v Brně optimisticky?

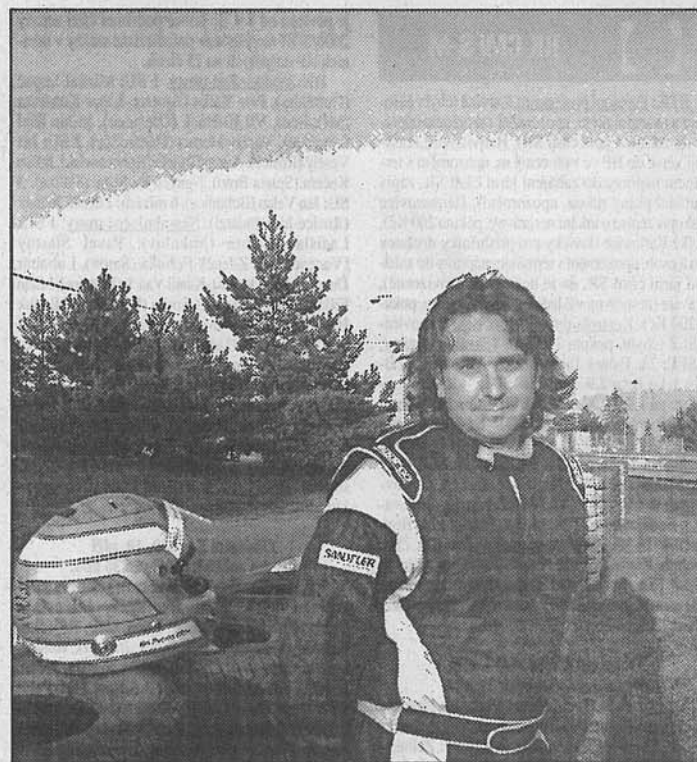
„Ano. Jsem v tomto směru optimista. Myslím si, že do dvou let bude hrát Kometa extraligu. Zvláště když si dnes v novinách přečtu, že se o budoucnost klubu zajímá i magistrát.“

S hokejem jste skončil v deseti letech, s plaváním v patnácti. Sportujete dnes aktivně?

„Jak už jsem řekl, vždy jsem lnul k automobilům. Jeden z mých zaměstnanců, který byl mistrem republiky v jízdě do vrchu s historickým vozem, vzpomíná, jak jsem k němu ve svých patnácti letech přišel s dalším kamarádem a přesvědčovali ho, abychom směli u něho pracovat jako automechanici. Samozřejmě, že každý automechanik chce časem povýšit na jezce. A tak jsem začal jezdit nejprve s veterány jízdě do vrchu. Dnes mám závodní licenci a soutěžím na okruzích v mistrovství republiky.“

Proč zrovna na okruzích?

„Na vrších jedete sám jen proti času. Na okruzích se závodí v kontaktním boji, kdy musíte sledovat i své soupeře a podle nich volit taktiku. Nejvíce se mi líbí vytrvalostní závod, kdy se jezdí do depa, přezouvá se, doplňuje se palivo, stídnají se jezdcí. To patří k závodům. Při sprinterském závodě odjedete dvanáct kol a jste v cíli. Závodění mě nesmírně baví.“

Jiří Pecina je často hostem na dráze Masarykova okruhu.

Vyplachují jim psychickou únavu. Doslova si čistím mozek.“

Začal jste jezdit ve Vonkově týmu na BMW, ale nyní jste partnerem mladého Mičánka na Renault Clio v Mičánkově stáji. Proč jste vyměnil tým?

„Byl jsem dohodnutý s panem Vonkou, že budu jezdit závody na silném voze. Jenže jeho BMW měl sice třílitrový obsah, ale nebylo připravené. Vždyť mě na rovince předjížděly vozy s polovičním obsahem. Rekl jsem si, že něco není v pořádku. Nakonec jsem se dohodl s panem Vonkou na odchodu do jiné stáje, přičemž však jsem svůj finanční podíl nechal původní stáji podle dohody. Chtěl jsem jezdit v popředí a ne někde na chvostu. Přijal jsem proto nabídku pana Mičánka, který mě nejprve pozval k prezentaci, ale když viděl, že dosahuji slušných časů, nabídl mi místo ve svém závodním týmu. Závody jezdím s jeho synem ve voze Renault Clio. S ním jsme byli už dokonce blízko stupňů vítězů. Na závodě mistrovství republiky divize 4 v Mostě jsme skončili na čtvrtém místě. Snad brzo přijde i ten okamžik se stupni vítězů. Jenže kvůli zápalu plic, s nímž už

dva měsíce polehávám, se vavřínové věnce oddalují.“

Rallye vás neláká?

„Moc. Ale snoubenka mi tuhle disciplínu zakázala. Prý je moc nebezpečná. Snoubenku, s níž se znám už 11 let, mám raději než rallye. Tak jsem ji poslechl. Na okruzích je při chybě dostatek únikových prostorů, ale na rallye při chybě stromu nevyhnete.“

Vraťme se ještě k vaší profesi. Jak vidíte budoucnost prodeje ojetých vozů?

„Dnešní prodej ojetých vozů v republice trochu převyšuje prodej nových vozů. Nová auta nakupují především podniky, které se vozů po třech letech zbavují. Kdyby se neprodávaly dál, šly by do šrotu. Takhle si je koupí lidé, kteří jezdili s ještě starším vozem. Vždyť na našich silnicích jsou automobily jejich průměrný věk je 14 let. V našem autobazaru máme průměrný věk aut 6 let. A dnešní stará auta jsou vzhledem ke konkurenci výrobců po třech letech stále vysoce kvalitní. Proto si myslím, že autobazary jsou potřebné a lidem mohou dobře sloužit.“